

Sygn. akt I ACa 789/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2017 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Agnieszka Sołtyka
Sędziowie:	SSA Ryszard Iwankiewicz SSA Tomasz Żelazowski (spr.)
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Piotr Tarnowski

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2017 roku na rozprawie w Szczecinie

sprawy z powództwa E. G.

przeciwko (...) Spółdzielni (...) w likwidacji w S.

o ustalenie

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 25 kwietnia 2016 roku, sygn. akt I C 560/15

oddala apelację.

Tomasz Żelazowski Agnieszka Sołtyka Ryszard Iwankiewicz

Sygn. akt I ACa 789/16

UZASADNIENIE

E. G. złożył pozew przeciwko (...) Spółdzielni (...) w likwidacji w S. o ustalenie, że jest członkiem wskazanej Spółdzielni oraz zasądzenie od niej na jego rzecz zwrotu kosztów poniesionych tytułem opłaty sądowej od pozwu.

(...)Spółdzielnia (...) w likwidacji w S. na rozprawie w dniu 4 marca 2016 roku wniosła o oddalenie powództwa, wskazując, że brak jest dowodów potwierdzających przyjęcie E. G. do Spółdzielni.

Wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2016r. Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił powództwo (pkt I.) oraz nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Szczecinie kwotę 83 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (pkt II.).

Podstawą powyższego rozstrzygnięcia były następujące okoliczności i wnioski: (...) Spółdzielnia (...) w S. jest dobrowolnym zrzeszeniem nieograniczonej liczby osób o zmiennym składzie osobowym i zmiennym funduszu udziałowym, która w interesie swoich członków prowadzi wspólną działalność gospodarczą. Przedmiotem jej działalności gospodarczej jest w szczególności: sprzedaż detaliczna prowadzona w niewyspecjalizowanych sklepach z przewagą żywności, napojów i wyrobów tytoniowych; sprzedaż detaliczna pozostałej żywności prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach; sprzedaż hurtowa zboża, nieprzetworzonego tytoniu, nasion i pasz dla zwierząt; produkcja pieczywa; produkcja świeżych wyrobów ciastkarskich i ciastek; wytwarzanie produktów przemiału zbóż; sprzedaż detaliczna mięsa i wyrobów z mięsa prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach; sprzedaż detaliczna napojów alkoholowych i bezalkoholowych sklepach. Spółdzielnia działa poprzez swoje organy w sposób przewidziany w statucie, ustawie – Prawo spółdzielcze i innych ustawach dotyczących spółdzielni. Ustalono, że Statut (...) Spółdzielni (...) w S. został zatwierdzony uchwałą Walnego Zgromadzenia Przedstawicieli Spółdzielni w dniu 24 kwietnia 1995 roku. Na podstawie treści statutu wskazano, że członkami Spółdzielni mogą być osoby fizyczne, które posiadają pełną zdolność do czynności prawnych, z wyjątkiem osób: a) pozbawionych praw publicznych, b) skazanych za przestępstwa popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, c) prowadzących działalność konkurencyjną wobec działalności Spółdzielni (§ 14 ust. 1). Nadto członkami spółdzielni mogą być osoby prawne, jeżeli przedmiot ich działalności nie jest konkurencyjny względem działalności Spółdzielni (§ 14 ust.2). W myśl statutu, członków do Spółdzielni przyjmuje Zarząd, na podstawie pisemnej deklaracji przystąpienia do Spółdzielni. Deklaracja, podpisana przez przystępującego, powinna zawierać jego imię i nazwisko, datę urodzenia oraz miejsce stałego zamieszkania (jeśli przystępujący jest osobą prawną – jego nazwę i siedzibę, nr rejestru sądowego oraz adres), ilość zadeklarowanych udziałów, dane dotyczące wkładów oraz oświadczenie w sprawach o których mowa w § 14. Warunkiem przyjęcia na członka jest również wpłacenie wpisowego i udziału zgodnie z wymogami Statutu (§ 15 ust. 1). Zgodnie ze statutem, uchwała zarządu w sprawie przyjęcia lub odmowy przyjęcia w poczet członków Spółdzielni powinna być podjęta w ciągu 2 tygodni od dnia złożenia deklaracji (§ 15 ust. 2) – w przedmiocie wydania uchwały o przyjęciu w poczet członków lub odmowie przyjęcia, zainteresowany powinien być powiadomiony przez Zarząd pisemnie w ciągu 2 tygodni od dnia jej powzięcia (§ 15 ust. 4). W przypadku wydania przez Zarząd uchwały odmawiającej przyjęcia na członka Spółdzielni, zainteresowany może odwołać się do Rady Nadzorczej w formie pisemnej w ciągu 2 tygodni od dnia otrzymania zawiadomienia o odmowie przyjęcia na członka (§ 15 ust. 5), które to odwołanie Rada rozpatruje na najbliższym posiedzeniu, nie później jednak niż w ciągu 2 miesięcy od daty wniesienia odwołania (§ 15 ust. 6).

W myśl zapisów statutu (...) Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w S., przystępujący do Spółdzielni staje się jej członkiem z dniem podjęcia uchwały przez Zarząd o przyjęciu. Dodatkowo fakt przyjęcia powinien być potwierdzony na deklaracji podpisami dwóch członków Zarządu z podaniem daty podjęcia uchwały o przyjęciu (§ 15 ust. 3). W oparciu o statut w/w Spółdzielni Sąd ustalił także, że członek Spółdzielni ma obowiązek wpłacić wpisowe oraz udział (§ 17 ust. 1); członkostwo w Spółdzielni ustaje przez: wystąpienie ze spółdzielni, wykreślenie z rejestru członków spółdzielni, wykluczenie ze spółdzielni (§18); wpisowe wynosi 10 złotych (§ 23 ust. 1); udział wynosi 1.500 złotych (wcześniej 500 zł). Członkowie Spółdzielni zobowiązani są uzupełnić udziały do kwoty 1.500 złotych w terminie do 30 grudnia 2009 roku (§ 23 ust. 2); członek obowiązany jest zadeklarować i wpłacić co najmniej jeden udział (§ 23 ust. 3). Udziały są płatne jednorazowo przy ich deklarowaniu (§ 23 ust. 4); członek może zadeklarować i wpłacić dodatkowe udziały, co należy zgłosić na piśmie. Przyjęcie deklaracji w tej sprawie powinno być stwierdzone podpisem dwóch członków Zarządu (§ 24).

Zgodnie z zapisami statutu, organami Spółdzielni są Zebranie Przedstawicieli, Rada Nadzorcza, Zarząd, Zebranie grup członkowskich (§29). Rada Nadzorcza sprawuje kontrolę i nadzór nad działalnością Spółdzielni (§ 39 ust.1), a do zakresu jej działania należy m.in. podejmowanie uchwał w sprawach czynności prawnych dokonywanych między Spółdzielnią, a członkiem Zarządu (§ 40 ust. 8), podejmowanie uchwał w sprawie wykreślenia i wykluczenia członków w przypadkach przewidzianych w statucie (§40 ust.16), rozpatrywanie odwołań kandydatów na członków i członków Spółdzielni w sprawach określonych w statucie (§ 40 ust. 17). Zarząd Spółdzielni jest organem wykonawczym, który kieruje bieżącą działalnością spółdzielni oraz reprezentuje ją na zewnątrz (§42 ust.1). Wskazany organ składa się z 2 członków: prezesa i jego zastępcy ds. ekonomicznych, wybranych przez Radę Nadzorczą na czas nieokreślony (§42 ust. 2). Do uprawnień tego organu należy podejmowanie wszystkich decyzji dotyczących spółdzielni niezastrzeżonych

w ustawie - Prawo spółdzielcze lub statucie innym organom Spółdzielni (§ 44 ust. 1), w tym m.in. przyjmuje członków do Spółdzielni (§ 44 ust. 2 g). Posiedzenia Zarządu są protokołowane (§ 45 ust. 1), a członkowie Rady Nadzorczej i Zarządu nie mogą brać udziału w głosowaniu w sprawach ich dotyczących (§ 49 ust. 2).

Statut (...) Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w S. z 1995 r. był kilkakrotnie zmieniany, jednak nigdy nie zmieniono zapisu § 14 i 15 Statutu. W dniu 13 czerwca 2010 roku został zmieniony § 6 pkt. 1, § 11, § 28 pkt. 4, § 42 pkt. 2, § 55 pkt. 1 i § 57 ww. Statutu; w dniu został zmieniony § 11 pkt. aa ppkt 1 i § 23 pkt. 2 ww. Statutu oraz dodany został § 36 pkt. 2b, a w dniu 15 kwietnia 2010 roku zmieniony został § 11 i § 39 pkt. 2 statutu.

Sąd ustalił, że E. G. w okresie od 1 lipca 2001 r. do 28 marca 2014 r. był prezesem Zarządu (...) Spółdzielni (...) w S.. Drugim członkiem zarządu od końca 2001r. była J. S., która pracowała nadto na stanowisku kierownika zaopatrzenia od 1 kwietnia 1987 roku.

W związku z trudną sytuacją finansową Spółdzielni w 2002r., Rada Nadzorcza podjęła uchwałę, że zwrot udziałów byłym członkom Spółdzielni nie może przekroczyć rocznie kwoty 15.000 złotych. W skutek braku dostatecznej ilości środków na zwrot udziałów jednemu z byłych członków, pod koniec 2002r. E. G. za namową księgowej wpłacił do Spółdzielni kwotę ok. 400 zł z przeznaczeniem na pokrycie jednego udziału w Spółdzielni. W dniu 30 grudnia 2002r. E. G. złożył deklarację przystąpienia do Spółdzielni, w której stwierdzono, że zgłasza swoje przystąpienie do (...) Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w S. i prosi o przyjęcia go w poczet członków; zadeklarował jeden udział oraz oświadczył, że przyjmuje odpowiedzialność za zobowiązania Spółdzielni zadeklarowanym udziałem i poddaje się postanowieniom Statutu Spółdzielni oraz wszelkim prawomocnym jego zmianom, a także prawnie powziętym uchwałom organów Spółdzielni. W dalszej części deklaracji E. G. oświadczył, że osobą uprawnioną do odbioru udziału członkowskiego po jego śmierci jest jego żona H. D. i złożył podpis pod deklaracją. Sąd Okręgowy nadto ustalił, że ani Zarząd ani Rada Nadzorcza Spółdzielni nie podejmowały uchwały o przyjęciu E. G. do Spółdzielni. Wskazał, że na druku deklaracji złożonej przez powoda zamieszczona była adnotacja: Przyjęty(a) na członka Spółdzielni zgodnie z uchwałą nr ... Zarządu z dnia ... protokół nr ... strona ... Data 31.12.2003 wpisana do rejestru. W przedmiotowej adnotacji nie został wskazany numer uchwały, data jej podjęcia, numer protokołu, ani strona. Pod powyższą adnotacją złożyli podpisy dwaj członkowie zarządu, tj. E. G. i J. S. (1).

E. G. został wpisany do rejestru członków (...) Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w S. i otrzymał książeczkę członka spółdzielni. W 2009 r. Walne Zgromadzenie (...) Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w S. podjęło uchwałę o podniesieniu wysokości udziału członkowskiego do kwoty 1.500 złotych i tym samym członkowie spółdzielni byli zobowiązani do wpłaty odpowiedniej kwoty, aby wyrównać przysługujące im udziały do kwoty 1.500 złotych. E. G. wpłacił na rzecz Spółdzielni kwotę potrzebną do uzupełnienia udziału do 1.500 złotych.

W 2012r. nastąpiła wymiana książeczek członków Spółdzielni, co objęło również E. G., który nową książeczkę otrzymał 31 grudnia 2012r. W jej treści stwierdzono, że E. G. – nr rejestru członków 11 – został przyjęty do Spółdzielni w dniu 30 grudnia 2002 roku. Pod informacjami tymi podpis złożyli członkowie zarządu: E. G. i J. S. (1). W książeczce odnotowano również, że powodowi przysługuje jeden zadeklarowany udział obowiązkowy w kwocie 1.500 złotych. Wskazano, że na ostatniej stronie książeczki zamieszczona została m.in. informacja, że stanowi ona dowód przynależności członka do Spółdzielni. Jednocześnie ustalono, że E. G. nigdy nie składał rezygnacji z członkostwa w Spółdzielni, ani też w stosunku do jego osoby nie były podejmowane przez organy Spółdzielni uchwały o pozbawieniu go tego członkostwa.

W 2013 r. w (...) Spółdzielni (...) w S. przeprowadzona została lustracja przez lustratora Krajowego Związku Rewizyjnego – W. S.. W protokole z wyników lustracji stwierdzono m.in., że w badanym okresie zaszły istotne zmiany w liczbie członków Spółdzielni: na dzień 31 grudnia 2012 r. w Spółdzielni zarejestrowanych było 12 członków, czyli o 40 mniej od stanu na koniec 2008 r. Stan członków w latach poprzednich kształtował się następująco: 2008r. – 51 członków, 2009r. – 13 członków, 2010r. – 13 członków, 2011r. – 12 członków, 2012r. – 11 członków. Stwierdzono, że najwięcej członków (38) ubyło w 2009 r. po podjęciu uchwały nr (...) o podwyższeniu udziału do 1.500 złotych; część członków, którzy nie uzupełnili udziałów została skreślona z listy na dzień 31 grudnia 2009 r.

Z dniem 28 marca 2014 roku (...) Spółdzielnia (...) w S. postawiona jest w stan likwidacji. Likwidatorem został W. S..

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Z uwagi na to, że powód domagał się ustalenia istnienia stosunku prawnego w postaci członkostwa w (...) Spółdzielni (...) w likwidacji z siedzibą w S., opierając swoje roszczenie na art. 189 k.p.c., Sąd I. instancji w pierwszej kolejności rozważył czy po stronie E. G. wystąpił interes prawny do wywiedzenia powództwa na podstawie powołanego przepisu. Mając na względzie podane przez powoda okoliczności, tj. nietraktowanie go przez stronę pozwaną jako jej członka, niezawiadamianie go o terminach Walnego Zgromadzenia oraz istnienie prawdopodobieństwa, że w przypadku podziału środków po dokonaniu likwidacji zostanie pominięty przy ich podziale, Sąd stwierdził, że faktycznie pozwana Spółdzielnia negowała skuteczne nabycie przez powoda członkostwa pomimo, że był on wpisany do rejestru członków Spółdzielni i wydano mu książeczkę członka. Pozwana uzasadniając swoje stanowisko podała, że w dokumentacji świadczącej o przyjęciu powoda w poczet członków brak jest w szczególności uchwały zarządu o przyjęciu powoda do Spółdzielni. Wobec powyższego Sąd Okręgowy uznał, że E. G. posiada interes prawny w żądaniu ustalenia istnienia stosunku prawnego członkostwa w pozwanej (...) Spółdzielni (...) w likwidacji z siedzibą w S. przejawiający się realną potrzebą ochrony jego praw członkowskich.

Sąd zaakcentował przy tym, że pomimo istnienia interesu prawnego w wytoczeniu powództwa w oparciu o art. 189 k.p.c., nie mogło ono zostać uwzględnione, ponieważ powód nie wykazał, że doszło do skutecznego nabycia przez niego członkostwa w pozwanej Spółdzielni.

W oparciu o analizę przepisów ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo Spółdzielcze, w szczególności art. 16 i 17 ustawy (dalej „u.p.s.”), Sąd Okręgowy stwierdził, że w dacie złożenia przez E. G. deklaracji przystąpienia do spółdzielni, warunkiem koniecznym przyjęcia było złożenie deklaracji, która pod rygorem nieważności musiała mieć formę pisemną a nadto zawierać określone minimum danych. Mianowicie deklaracja składana przez osobę fizyczną powinna zawierać jego imię i nazwisko, miejsce zamieszkania, ilość zadeklarowanych udziałów, dane dotyczące wkładów, jeżeli statut ich wnoszenie przewiduje, a także inne dane przewidziane w statucie oraz podpis przystępującego. Na podstawie art. 17 powołanej ustawy, regulującego procedurę uzyskania członkostwa w spółdzielni, Sąd stwierdził, że po zarejestrowaniu spółdzielni, przystępujący do niej stają się jej członkami z chwilą przyjęcia ich przez spółdzielnię, co powinno zostać stwierdzone na deklaracji podpisami dwóch członków zarządu lub osób przez zarząd do tego upoważnionych z podaniem daty uchwały o przyjęciu. Ponadto o ile statut nie stanowiłby inaczej, uchwała w sprawie przyjęcia powinna być podjęta w ciągu miesiąca od dnia złożenia deklaracji. O uchwale o przyjęciu w poczet członków oraz o uchwale odmawiającej przyjęcia, zainteresowany powinien być zawiadomiony pisemnie w ciągu dwóch tygodni od dnia jej powzięcia, z podaniem uzasadnienia podjętej decyzji. Jednocześnie Sąd I. instancji zaakcentował, że w myśl art. 17 §4 u.p.s. statut spółdzielni powinien wskazywać organ spółdzielni właściwy do przyjmowania członków, a w sytuacji gdy nie jest nim walne zgromadzenie, statut powinien wskazywać także organ, do którego służy odwołanie od decyzji odmawiającej przyjęcia oraz określać terminy wniesienia i rozpatrzenia tego odwołania. Zgodnie z art. 19 §1 i 20 §1 u.s.p. członek spółdzielni jest obowiązany do wniesienia wpisowego oraz zadeklarowanych udziałów stosownie do postanowień statutu – przynajmniej jeden jeżeli statut nie zobowiązuje członków do zadeklarowania większej liczby udziałów. Sąd stwierdził przy tym, że zbliżone regulacje zostały określone w statucie pozwanej Spółdzielni, w szczególności w §15 statutu.

Z uwagi na powyższe regulacje w zakresie procedury przyjęcia członka do spółdzielni oraz okoliczności niniejszej sprawy, Sąd Okręgowy stwierdził, że nie zostały spełnione wszystkie niezbędne przesłanki do skutecznego nabycia przez powoda członkostwa w (...) Spółdzielni (...) w S.. Sąd I. instancji nie miał wątpliwości, że E. G. faktycznie złożył w formie pisemnej deklarację przystąpienia do Spółdzielni, która zawierała dane wskazane w art. 16 § 1 Prawa spółdzielczego oraz w § 15 statutu pozwanej, a także że zadeklarował jeden udział członkowski. Sąd Okręgowy przyjął również, że powód wpłacił na rzecz pozwanej wymagany udział. Choć w archiwalnej dokumentacji pozwanej spółdzielni nie było dokumentów potwierdzających dokonanie wpłaty przez powoda udziału, tym niemniej w ocenie Sądu w tym zakresie należało wziąć pod uwagę zeznania J. S. jak i okoliczność sporządzenia adnotacji w książeczce członkowskiej w przedmiocie uzupełnienia przez powoda kwoty udziału do 1.500 zł.

Jednakże Sąd I. instancji zaakcentował, że fakt złożenia deklaracji o przystąpieniu do spółdzielni jak i wpłaty wymaganego udziału był niewystarczający do uznania, że doszło do skutecznego nabycia członkostwa w spółdzielni. Sąd Okręgowy zważył, że z treści powołanych przepisów oraz postanowień statutu wynika, że warunkiem koniecznym jest także podjęcie przez uprawniony organ spółdzielni stosownej uchwały o przyjęciu członka – podkreślił, że członkostwo w spółdzielni nie może powstać *per facta concludentia*. Sąd wskazał, że powód w niniejszej sprawie nie przedłożył ani uchwały właściwego organu pozwanej spółdzielni, z której by wynikało, że został przyjęty w poczet członków, ani nie wykazał tego za pomocą innych dowodów. Okoliczność, że na deklaracji złożonej przez powoda widnieją podpisy (parafy) ówczesnych członków zarządu tj. E. G. oraz J. S. pod adnotacją znajdującą się na druku deklaracji w jej dolnej części, w ocenie Sądu nie stanowiła potwierdzenia, że uchwała o przyjęciu go w poczet członków została faktycznie podjęta. Sąd podkreślił, że w adnotacji znajdującej się na druku deklaracji nie został podany numer uchwały zarządu, data jej podjęcia, ani też numer i strona protokołu, w którym fakt ten zostałby odnotowany, pomimo że formularz deklaracji przewidywał wpisanie takich danych, a §45 ust. 1 statutu nakładał obowiązek protokołowania posiedzeń zarządu. Ponadto w ocenie Sądu, że faktu podjęcia uchwały o przyjęciu powoda w poczet członków pozwanej Spółdzielni nie potwierdził świadek J. S. (1), jak również Likwidator Spółdzielni W. S. który podał, że w dokumentacji archiwalnej brak przedmiotowej uchwały jak i informacji wskazującej, że została podjęta i w jakiej dacie. Dowodu takiego nie mogła stanowić zdaniem Sądu również książeczka członka spółdzielni, ani fakt wpisania E. G. do rejestru członków Spółdzielni, które to czynności nie miały charakteru konstytutywnego dla nabycia członkostwa, a jedynie charakter deklaratoryjny i pochodny w stosunku do czynności konstytutywnej, jaką jest podjęcie przez właściwy organ spółdzielni uchwały o przyjęciu danej osoby w poczet członków.

W konsekwencji Sąd I. instancji uznał, że z uwagi na niewykazanie przez powoda okoliczności podjęcia uchwały o przyjęciu go do grona członków (...) Spółdzielni (...)w S., tj. jednej z przesłanek koniecznych do uzyskania członkostwa, powództwo jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Sąd Okręgowy zważył również, że nawet gdyby uchwała o przyjęciu E. G. została podjęta przez Zarząd pozwanej spółdzielni, to przy rozpatrywaniu jej skuteczności należałoby wziąć pod uwagę fakt, że powód w okresie składania deklaracji przystąpienia do Spółdzielni był prezesem jej Zarządu. Sąd odwołał się w tym względzie do art. 56 §2 u.p.s., zgodnie z którym powyższa okoliczność wykluczała jego udział w głosowaniu nad ewentualną uchwałą w przedmiocie przyjęcia go w poczet członków Spółdzielni. Sąd zaakcentował przy tym, że stosunek spółdzielczy stanowi stosunek cywilnoprawny, który powstaje w wyniku złożenia przez dwie strony oświadczeń woli o jego nawiązanie: z jednej strony konieczne jest złożenie deklaracji członkowskiej przez przystępującego, z drugiej zaś uprawniony organ spółdzielni powinien podjąć uchwałę o przyjęciu w poczet członków. Opierając się na art. 46 § 1 pkt 8 u.p.s. oraz §49 ust. 2 i §40 ust. 8 statutu pozwanej Sąd Okręgowy zważył, że w sytuacji gdy drugą stroną stosunku cywilnoprawnego jaki ma zostać nawiązany ze spółdzielnią jest jej prezes zarządu, oświadczenie woli spółdzielni nie może być skutecznie złożone przez zarząd, a organem spółdzielni uprawnionym do podejmowania uchwał w sprawach czynności prawnych dokonywanych przez spółdzielnię a członkiem zarządu, jest rada nadzorcza. W tych okolicznościach Sąd Okręgowy doszedł do konkluzji, że nawet gdyby przyjąć za powodem, że zarząd podjął stosowną uchwałę o przyjęciu go w poczet członków Spółdzielni, to i tak uchwała ta zostałaby podjęta z naruszeniem przytoczonych i bezwzględnie obowiązujących, przepisów Prawa spółdzielczego, a tym samym w myśl treści art. 58 § 1 k.c. przedmiotowa uchwała byłaby nieważna. Odnośnie niewypełnionej adnotacji o przyjęciu powoda w poczet członków na druku deklaracji, opatrzonej nieczytelnymi podpisami członków Zarządu pozwanej, Sąd I. instancji odwołał się do art. 17 ust. 2 u.p.s., wskazując że potwierdzenie to ma charakter tylko deklaratoryjny i nie zastępuje uchwały właściwego organu o przyjęciu.

Sąd Okręgowy wskazał, że stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów i ich kserokopii a także zeznań świadka J. S. i zeznań samych stron. Dowody z dokumentów zostały uznane za wiarygodne, ponieważ nie było podstaw do kwestionowania ich wiarygodności bądź autentyczności, tym bardziej, że żadna ze stron nie podnosiła zarzutów w tym zakresie. Wyjątek stanowiła kserokopia deklaracji, której wartość dowodową negowała strona pozwana w zakresie daty złożenia deklaracji przez powoda wobec posłużenia się drukiem pochodzącym z okresu późniejszego niż wskazana na niej data 30 grudnia 2002r. Sąd I. instancji stwierdził, że pozwana nie przedstawiła

dowodu na potwierdzenie tej okoliczności, natomiast zeznania świadka J. S. potwierdziły, że powód składał deklarację członkowską rok po tym jak pojawił się w spółdzielni - powód był w zarządzie spółdzielni od 1 sierpnia 2001r. Sąd dał wiarę zeznaniom J. S. oraz zeznaniom likwidatora W. S., ponieważ korespondowały ze sobą, były spójne i logiczne. Odnośnie zeznań E. G., to również Sąd nie miał podstaw aby kwestionować ich wiarygodność, bowiem zasadniczo korespondowały z zeznaniami J. S., a także z dowodami z dokumentów. Nie uznano za wiarygodne twierdzenia powoda, że zarząd podjął niezaprotokołowaną uchwałę o przyjęciu go w poczet członków Spółdzielni, co w ocenie Sądu wynikało z błędnej oceny przez powoda określonych okoliczności.

W przedmiocie nieuiszczonych kosztów sądowych Sąd Okręgowy wydał rozstrzygnięcie na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ustawy (t.j. Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.).

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wywiódł powód, zaskarżając je w całości i wniósł o jego zmianę poprzez ustalenie że E. G. jest członkiem (...) Spółdzielni (...) w likwidacji w S.. Ewentualnie skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd I. instancji. Jednocześnie powód złożył wniosek o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz zwrotu wpisu od pozwu i wpisu od apelacji w przypadku uznania apelacji za zasadną.

Zaskarżonemu orzeczeniu powód zarzucił następujące naruszenia:

1. niewyjaśnienie wszystkich okoliczności w sprawie;
2. naruszenie prawa materialnego art. 56 ustawy - Prawo spółdzielcze poprzez błędną jego wykładnię i zastosowanie w niniejszej sprawie;
3. błędy w ustaleniach faktycznych.

W uzasadnieniu apelacji, E. G. wskazał, że jedyną przyczyną braku podstaw do uznania członkostwa powoda było to, że brakowało uchwały Rady Nadzorczej i podał, że takiej uchwały Rada Nadzorcza nie podjęła do dziś. Podkreślił, że obecnie nie jest już członkiem Zarządu i brak zatem przeszkód aby uznać, że przyjęcie w poczet członków nie jest skuteczne. Powód spełnia wszystkie pozytywne przesłanki a żadne negatywne nie występują, zatem należy przyjąć, że powód jest członkiem Spółdzielni. Podniósł, że jedynie w okresie składania deklaracji był członkiem Zarządu, natomiast w okresie wyrokowania członkiem Zarządu nie był, zatem art. 56 § 2 Prawa spółdzielczego nie znajdował w niniejszej sprawie już zastosowania. Z tych względów na dzień wyrokowania, podpisy członków Zarządu należy uznać za skuteczne, ewentualnie członkowie Zarządu winni podjąć stosowną uchwałę albowiem uchwała taka nigdy nie została podjęta. W ocenie powoda w tym zakresie Spółdzielnia jest w zwłoce. Nie jest zasadnym, że pomimo spełnienia wszelkich przesłanek, powód jest obecnie pozbawiany przez Spółdzielnię prawa do uczestniczenia w Walnym Zgromadzeniu oraz korzystania z innych praw członka.

Sąd Apelacyjny ustalił co następuje.

Pismem z dnia 13 czerwca 2016r., które zostało wysłane w dniu 15 czerwca 2016r., E. G. został zawiadomiony w przedmiocie zwołania Walnego Zebrania Członków (...) Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w likwidacji w S. na dzień 29 czerwca 2016r. na godz. 10:00 przez jej likwidatora – W. S.. Wskazano porządek obrad, zgodnie z którym przedmiotem Walnego Zebrania Członków ww. Spółdzielni miało być m.in. przyjęcie sprawozdania Likwidatora z działalności Spółdzielni za 2015r.; przyjęcie sprawozdania Rady Nadzorczej z jej działalności za 2015r. a także zatwierdzenie sprawozdań finansowych za 2014r. i 2015r.

Dowód: pismo Likwidatora W. S. z dnia 13 czerwca 2016r. wraz z kserokopią koperty (k. 112-113)

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja jako nieuzasadniona podlegała oddaleniu.

W pierwszej kolejności Sąd Apelacyjny wskazuje, że ustalenia faktyczne poczynione w tej sprawie przez Sąd pierwszej instancji są prawidłowe i zasługują na pełną akceptację. W tej sytuacji Sąd Odwoławczy podziela je i przyjmuje za własne czyniąc integralną częścią swojego stanowiska i uznając za zbędne ich ponowne szczegółowe przytaczanie (por. np. orzeczenia SN z dnia 13 grudnia 1935r., sygn. akt C III 680/34. Zb. Urz. 1936, poz. 379, z dnia 14 lutego 1938r., sygn. akt C II 21172/37 Przegląd Sądowy 1938, poz. 380 i z dnia 10 listopada 1998r., sygn. akt III CKN 792/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 83). Jednocześnie Sąd Odwoławczy uzupełnił postępowanie dowodowe jedynie w zakresie przedłożonego przez powoda, na etapie postępowania apelacyjnego, pisma z 13 czerwca 2016r. na okoliczność jego treści oraz faktu wysłanie go również do E. G., co w ocenie apelującego stanowi jednoznaczne potwierdzenie, że pozwana spółdzielnia uznaje go za swojego członka wobec zawiadomienia go o walnym zgromadzeniu członków.

Tym niemniej na podstawie całokształtu materiału dowodowego Sąd Apelacyjny doszedł do przekonania, że ocena prawna Sądu Okręgowego była prawidłowa w oparciu o kompleksowo poczynione ustalenia faktyczne. Ustalenia te Sąd Okręgowy poparł wnikliwą i rzetelną analizą zebranych dowodów, a ocena tych dowodów dokonana przez ten Sąd odpowiada zasadom logiki i obejmuje wszystkie okoliczności sprawy. W wyczerpującym i sporządzonym zgodnie z wytycznymi z art. 328 § 2 k.p.c. uzasadnieniu wyroku, Sąd Okręgowy określił dowody, na których się oparł, wyjaśnił podstawę prawną wyroku i przytoczył w tym zakresie przepisy prawa. Z takich ustaleń Sąd I instancji wywiódł w pełni zasadne wnioski, a sposób rozumowania prowadzący do tych wniosków i przyjęty w uzasadnieniu wyroku jest rozważny i obejmuje także wszystkie niespóźnione twierdzenia podniesione przez strony w toku postępowania pierwszoinstancyjnego.

Dalej wskazać należy, że istotą postępowania apelacyjnego jest zbadanie zasadności podstaw zarzutów skierowanych przeciwko orzeczeniu Sądu pierwszej instancji, bowiem jest ono postępowaniem merytorycznym jednocześnie mającym charakter kontrolny. Przy tym Sąd II instancji, w zakresie prawa procesowego, ocenia tylko te naruszenia, które zostały objęte zarzutami apelacji, a z urzędu biorąc pod rozwagę jedynie nieważność postępowania (art. 379 k.p.c.; por. uchwała SN z 31 stycznia 2008 roku, sygn. akt III CZP 49/07, OSNC 2008/6/55). Z urzędu także Sąd odwoławczy uwzględnił naruszenia prawa materialnego, o ile stwierdzi, że takie miały miejsce. W związku z tym, że Sąd Apelacyjny nie dopatrzył się uchybień przepisom proceduralnym, które powodowałyby nieważność postępowania, w pierwszej kolejności należało się ustosunkować do zarzutów naruszenia przepisów postępowania, które w ocenie apelującego miały istotny wpływ na wynik sprawy, gdyż dopiero w niekwestionowanym stanie faktycznym możliwe jest rozważenie zasadności zarzutów dotyczących naruszenia prawa materialnego. Powód w apelacji zarzucił niewyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, a jednocześnie, że Sąd I instancji poczynił błędne ustalenia faktyczne, gdzie ten ostatni zarzut należało zakwalifikować jako naruszenie art. 233 §1 k.p.c.

Tytułem wprowadzenia stwierdzić należy, że zarzut błędu w ustaleniach faktycznych może zostać uznany za trafny jedynie wówczas, gdy skarżący wykaże, że poczynione przez sąd ustalenia nie znajdują oparcia w całokształcie zebranego w sprawie materiału dowodowego, bądź że ocena poszczególnych dowodów pozostaje w sprzeczności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego czy wskazaniem wiedzy. Podkreślić przy tym należy, że do przyjęcia trafności zarzutu nie wystarcza podanie innej, możliwej na gruncie zebranych dowodów wersji stanu faktycznego. W tym zakresie konieczne jest wskazanie, które z istotnych dowodów zostały pominięte, bądź które z nich ocenione zostały z naruszeniem przywołanych wyżej zasad. Środek odwoławczy zawierający zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, nie spełniający powyższych wymagań, stanowi w istocie rzeczy jedynie bezpodstawną polemikę ze stanowiskiem sądu, korzystającą z ochrony przewidzianej w art. 233 k.p.c. Z kolei zarzut obrazy tego przepisy wymaga wykazania, na czym polegały błędy w ocenie konkretnych dowodów, a także z czego miałyby wynikać, że dokonana przez sąd ocena przekracza granice swobodne, a jest oceną dowolną, nieznajującą oparcia w zasadach prawidłowego rozumowania, wskazaniach wiedzy lub doświadczenia życiowego.

Na podstawie analizy pisemnego uzasadniania zaskarżonego wyroku Sąd Apelacyjny zważył, że zawarto w nim opis faktów, które zostały uznane za udowodnione. Wskazano także dowody, na jakich oparł się Sąd Okręgowy, a także zostało wyjaśnione dlaczego nie uznano za wiarygodne twierdzenie powoda co do podjęcia przez Zarząd pozwanej Spółdzielni niezaprogramowanej uchwały w przedmiocie przyjęcia go w poczet jej członków. Rozważania Sądu w tym

względnie są wyczerpujące i wolne od błędów logicznych. Nie pozwala to sądowni na ingerencję w orzeczenie Sądu I. instancji, w zakresie, w którym zmierza do tego apelacja. Podkreślić bowiem należy, że Sąd ten ma ustawowo zagwarantowaną swobodę w ferowaniu wyroku, rolą zaś sądu odwoławczego jest jedynie kontrola, czy granice swobodnego uznania sędziowskiego, w tym granice swobodnej oceny dowodów, nie zostały przekroczone.

W przedmiotowej sprawie ocena dowodów dokonana przez Sąd Okręgowy, skutkująca poczynionymi ustaleniami faktycznymi, mieści się w granicach określonych w art. 233 § 1 k.p.c. Co więcej, na podstawie analizy apelacji i jej uzasadnienia Sąd odwoławczy doszedł do konkluzji, że skarżący zarzucając niewyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy jak również poczynienie błędnych ustaleń faktycznych, w istocie nie kwestionuje żadnej z ustalonych przez Sąd Okręgowy okoliczności, które legły u podstaw rozstrzygnięcia, jak również nie podnosi jaka okoliczność którą można byłoby określić mianem istotnej, nie została przez Sąd I instancji wzięta pod uwagę. W głównej mierze uzasadnienie apelacji stanowi streszczenie pisemnego uzasadnienia Sądu Okręgowego, natomiast na stronie trzeciej (k. 94) apelujący przedstawia swoją argumentację, która sprowadza się do akcentowania tego, że był członkiem Zarządu (...) Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w S. w okresie składania deklaracji, natomiast na chwilę wyrokowania już nim nie jest. Powyższe natomiast znajduje odzwierciedlenie w poczynionych przez Sąd Okręgowy ustaleniach, bowiem wskazano, że E. G. w okresie od 1 lipca 2001r. do 28 marca 2014r. był prezesem Zarządu (...) Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w S.. Jednocześnie E. G. nie zaprzeczył, że pozwana Spółdzielnia do chwili składania apelacji nie podjęła stosownej uchwały w przedmiocie przyjęcia go w poczet członków.

Wobec powyższych rozważań należało przyjąć, że argumentacja apelującego w zakresie dokonania błędnych ustaleń faktycznych i niewyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy nie zasługiwała na uwzględnienie. W konsekwencji z uwagi na niezakwestionowanie w sposób skuteczny ustalonego przez Sąd Okręgowy stanu faktycznego w niniejszej sprawie, możliwym stało się rozważenie zasadności zarzutu dotyczącego naruszenia prawa materialnego w postaci art. 56 u.p.s., który został podniesiony w apelacji.

Przede wszystkim wymaga zwrócenia uwagi, że stosunek członkostwa w spółdzielni jest stosunkiem cywilnoprawnym, który jest regulowany przepisami prawa prywatnego oraz postanowieniami statutu. Wykładnia przepisów ustawy – Prawo spółdzielcze nie nasuwa w tym względzie wątpliwości. W myśl art. 16 u.p.s. warunkiem przyjęcia w poczet członków spółdzielni jest złożenie deklaracji w formie pisemnej, która powinna zawierać informacje wskazane przez ustawodawcę oraz te przewidziane w statucie. Natomiast zgodnie z art. 17 §1 zd. 1 i §3-4 u.p.s. przystępujący do spółdzielni, już po zarejestrowaniu spółdzielni w rejestrze, stają się jej członkami z chwilą przyjęcia ich przez spółdzielnię, co powinno nastąpić przez podjęcie uchwały przez uprawniony do tego organ spółdzielni. Tym samym do skutecznego nawiązania stosunku członkostwa w spółdzielni dochodzi na skutek dwustronnej czynności – złożenia oświadczenia woli ze strony spółdzielni, w formie uchwały przez organ, którego do tej czynności uprawnia statut, natomiast przystępujący do spółdzielni powinien złożyć deklarację członkowską spełniającą wymogi ustawy – Prawo spółdzielcze jak również warunki określone w statucie tejże spółdzielni (por. uzasadnienie do wyroku Sądu Najwyższego z 2 października 2014r., sygn. akt IV CSK 22/14, Legalis nr 1182700; wyrok Sądu Najwyższego z 2 października 2014r., sygn. akt IV CSK 748/13, Legalis nr 1157501).

W tych okolicznościach należy podzielić utrwalony pogląd w judykaturze, że prawo spółdzielcze automatycznie nie przyznaje osobie, która wyraziła gotowość wstąpienia do spółdzielni, roszczenia o przyjęcie jej do grona członków. Bowiem przyjęcie do spółdzielni stanowi autonomiczną decyzję właściwego organu spółdzielni, a tym samym spółdzielnia nie jest obowiązana przyjmować jako członków wszystkie podmioty, które przedłożą jej deklarację członkowską, tym bardziej mając na względzie treść art. 1 ust. 1 u.p.s., zgodnie z którym spółdzielnia stanowi dobrowolne zrzeszenie. Deklarację złożoną przez przystępującego można potraktować jako ofertę w rozumieniu art. 66 i nast. k.c., która może lecz nie musi zostać przyjęta przez spółdzielnię (por. wyrok Sądu Najwyższego z 31 stycznia 2002r., sygn. akt IV CKN 646/00, Legalis nr 55434). Już z powyższego względu argumentacja powoda w przedmiocie pozostawania przez spółdzielnię w zwłoce co do podjęcia uchwały o przyjęciu E. G. w poczet członków spółdzielni nie zasługuje na uwzględnienie. Fakt spełnienia wymagań określonych w powołanej ustawie jak i w statucie co do osoby

członka spółdzielni, nie kreuje po stronie spółdzielni obowiązku podjęcia pozytywnej uchwały o przyjęciu w poczet członków osoby ubiegającej się o to członkostwo.

Niemniej jednak nie można wykluczyć, że określone podmiotowi może przysługiwać roszczenie o przyjęcie w poczet członków spółdzielni, jednakże taka sytuacja ma charakter wyjątkowy, co powinno w sposób jednoznaczny wynikać z przepisów ustawy, statutu konkretnej spółdzielni lub umowy ze spółdzielnią (por. wyrok Sądu Najwyższego z 19 listopada 1998r., sygn. akt III CKN 24/98, Legalis nr 345657, wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 17 listopada 1994r., sygn. akt I ACr 621/94, OSA 1995/5/29). Jednakże nawet fakt przysługiwania wskazanego roszczenia, nie przekreśla tego, że zdarzeniem kreującym stosunek członkostwa w spółdzielni jest uchwała w sprawie przyjęcia, podjęta przez uprawniony do tego organ. Brak podjęcia wskazanej uchwały powoduje bowiem, że członkostwo nie może powstać z powodu niezłożenia oświadczenia woli przez drugą stronę kreowanego stosunku członkostwa. Przedmiotowego oświadczenia nie można zastąpić innym zdarzeniem prawnym: okolicznością dokonania wpłaty na zadeklarowane udziały i wpisowe, otrzymaniem zawiadomienia i uczestnictwem w walnym zgromadzeniu czy w innych ustanowionych organach spółdzielni, a także posiadaniem księżeczki członkowskiej czy złożeniem podpisów przez członków zarządu spółdzielni na deklaracji, co stanowi potwierdzenie stania się członkiem spółdzielni w myśl art. 17 ust. 3 u.p.s. Powstanie bowiem stosunku członkostwa następuje dopiero z chwilą podjęcia przez właściwy organ spółdzielni uchwały o przyjęciu w poczet członków na skutek złożenia deklaracji przez podmiot spełniający wymagania ustawowe i statutowe (por. wyrok Sądu Najwyższego z 23 czerwca 1986r., sygn. akt I CR 143/98, OSNCP 1987 nr 10, poza 160, wyrok Sądu Najwyższego z 28 lutego 1996r., sygn. akt I CRN 222/95). Tym samym przedłożone przez powoda pismo z 13.06.2016r. na etapie postępowania odwoławczego samo w sobie nie mogło i nie niwelowało braku w postaci oświadczenia pozwanej spółdzielni o przyjęciu powoda w poczet jej członków, zwłaszcza że przedmiotowy dokument pochodził od likwidatora spółdzielni.

W przedmiocie widnienia podpisów ówczesnego Zarządu pozwanej Spółdzielni na deklaracji złożonej przez powoda, Sąd Okręgowy prawidłowo przyjął, że fakt ich złożenia nie jest wystarczający do przyjęcia, że uchwała została podjęta. Niewątpliwie w myśl art. 17 §2 u.p.s., przyjęcie w poczet członków powinno zostać również stwierdzone na dokumencie deklaracji podpisem dwóch członków zarządu lub osób do tego upoważnionych przez zarząd, ale konieczne jest także podanie daty podjęcia uchwały, co bezspornie nie zostało dokonane. Co więcej wskazana czynność stanowi jedynie element procedury określonej ustawowo, która sama w sobie nie kreuje stosunku członkostwa. Przedmiotowe stwierdzenie ma charakter deklaratoryjny i stanowi jedynie potwierdzenie, że stosunek członkostwa został nawiązany, niemające natomiast wpływu na fakt jego nawiązania (por. wyrok Sądu Najwyższego z 24 stycznia 2014r., sygn. akt V CSK 113/13).

Tym samym dla wykazania, że doszło do skutecznego nawiązania stosunku członkostwa, E. G. był obowiązany w świetle art. 16 i art. 17 u.p.s. w zw. z art. 6 k.c. udowodnić, że zostały spełnione dwie przesłanki, które muszą występować łącznie: złożenie w przepisanej formie deklaracji zawierającej wymagane informacje oraz podjęcie uchwały o przyjęciu go do pozwanej spółdzielni przez jej uprawniony do tego organ. Niespełnienie choćby jednej z powyższych przesłanek stanowi podstawę do uznania, że stosunek członkostwa nie został nawiązany, bowiem członkostwo w spółdzielni nie może powstać *per facta concludentia*, co też zostało wyjaśnione w poczynionych dotychczas rozważaniach. Sąd Okręgowy zasadnie uznał, a Sąd Apelacyjny nie miał podstaw do dokonania odmiennych ustaleń, że powód złożył deklarację przystąpienia do pozwanej spółdzielni, zadeklarował jeden udział obowiązkowy, który opłacił w całości. Bezspornym jest także to, że nie została przedłożona uchwała organu pozwanej Spółdzielni o przyjęciu E. G. w poczet swoich członków. Tym samym powód twierdząc, że przedmiotowa uchwała została podjęta był obowiązany ten fakt wykazać i miał możliwość czynienia tego wszystkimi dostępnymi środkami dowodowymi, które pozwalałyby na wykazanie okoliczności podjęcia takiej uchwały w określonym czasie, pomimo niestwierdzenia jej w archiwalnej dokumentacji pozwanej spółdzielni (por. wyrok Sądu Najwyższego z 10 maja 1968r., sygn. akt I PR 69/68, OSNCP 1969/3/53).

W niniejszej sprawie zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala na stwierdzenie, że uchwała o przyjęciu E. G. została faktycznie podjęta przez uprawniony do tego organ tj. przez Radę Nadzorczą. W tym kontekście, Sąd I instancji prawidłowo rozważył, że z uwagi na fakt sprawowania przez powoda funkcji Prezesa Zarządu w pozwanej Spółdzielni

w okresie złożenia deklaracji, Zarząd nie był organem uprawnionym do podjęcia uchwały w tym zakresie wobec jednoznaczności regulacji z art. 46 §1 pkt 8 u.p.s. oraz art. 56 § 2 u.p.s. Także powód w treści wywiedzionej apelacji potwierdził, że do dnia złożenia apelacji uchwała w powyższym zakresie nie została podjęta przez Radę Nadzorczą. W tym miejscu należy zaakcentować, że nie tylko ówczesny Zarząd nie był uprawniony do podjęcia przedmiotowej uchwały ale nadto nie ma podstaw do uznania, że tenże Zarząd podjął przedmiotową uchwałę. Wynika to zarówno z okoliczności braku jej w dokumentacji archiwalnej, ale także nie potwierdziłyby tego możliwe dowody pośrednie. Po pierwsze w adnotacji znajdującej się na druku deklaracji nie został podany ani numer uchwały zarządu, ani data jej podjęcia, ani też numer i strona protokołu, w którym fakt ten zostałby odnotowany stosownie do obowiązku nałożonego §45 ust. 1 statutu pozwanej. Po drugie, ówczesny drugi członek zarządu – świadek J. S. – w toku swojego wysłuchania nie potwierdziła, że przedmiotowa uchwała została podjęta. Po trzecie, w dokumentacji archiwalnej nie tylko brak przedmiotowej uchwały, ale także informacji wskazującej, że została podjęta i w jakiej dacie, w tym protokołów z posiedzeń Zarządu.

W ocenie Sądu nie było również podstaw do stwierdzenia, że skoro w chwili obecnej powód nie jest członkiem Zarządu, to na chwilę wyrokowania złożone ówczesnie przez niego i świadka J. S. podpisy na deklaracji są skuteczne i potwierdzają jego przyjęcie w poczet członków pozwanej Spółdzielni. Badanie w przedmiocie wystąpienia okoliczności z art. 56 §2 u.p.s. nie dokonuje się bowiem każdorazowo na daną chwilę, lecz na moment podejmowania określonej decyzji. Przyjęcie za zasadną argumentację powoda stanowiłoby w istocie ominięcia ustanowionego przez ustawodawcę ograniczenia. Co więcej nie ulega wątpliwości, że podjęcie uchwały w przedmiocie przyjęcia E. G. w poczet członków pozwanej spółdzielni jest sprawą wyłącznie dotyczącą ówczesnego członka zarządu. Marginalnie zauważyć przy tym należy, że zgodnie z § 44 ust. 3 statutu, oświadczenie woli za spółdzielnię składają dwaj członkowie zarządu, który to warunek wobec treści art. 56 §2 u.p.s. i tak nie zostałby spełniony w niniejszej sprawie. Ponadto podkreślenia wymaga, że w myśl art. 46 u.p.s., Rada Nadzorcza działa w granicach przyznanych jej kompetencji, które w drodze statut mogą zostać poszerzone bądź w określonych granicach zawężone (§2). Zgodnie natomiast z art. 46 § 1 pkt 8 u.p.s., do zadań wskazanego organu należy podejmowanie uchwał w sprawach czynności prawnych dokonywanych między spółdzielnią a członkiem zarządu, co zostało powtórzone w §40 ust. 8 statutu pozwanej spółdzielni. Zaś wskazany przepis ustawy a dotyczący sposobu reprezentacji spółdzielni przy czynnościach prawnych między spółdzielnią a członkiem zarządu, ma charakter iuris cogentis. Tym samym jego naruszenie powoduje bezwzględną nieważność czynności prawnej stosownie do art. 58 § 1 k.c., co sprawia że czynność nie może być następnie potwierdzona przez spółdzielnię - czy to przez radę nadzorczą, czy też inny organ (por. uzasadnienie do wyroku Sadu Najwyższego z dnia 5 października 2016 r., sygn. akt II PK 278/15, Legalis nr 1533108).

Reasumując, w ocenie Sądu Odwoławczego argumentacja przedstawiona w apelacji nie uzasadnia zmiany wyroku we wskazanym przez skarżącego kierunku. Zarówno na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego jak również w toku postępowania odwoławczego apelujący nie zdołał udowodnić, że została podjęta uchwała o przyjęciu go do grona członków pozwanej Spółdzielni. Powód nie zdołał udowodnić, że zaistniały łącznie dwie konieczne przesłanki do ustalenia, że doszło do nawiązania stosunku członkowskiego pomiędzy nim a (...) Spółdzielnią (...) w likwidacji w S., a tym samym nie wykazał, że przysługuje mu roszczenie dochodzone w niniejszym postępowaniu.

W konsekwencji apelacja powoda jako nieuzasadniona podlegała w całości oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. o czym orzeczono w sentencji.

Tomasz Żelazowski Agnieszka Sołtyka Ryszard Iwankiewicz